

Hilla lilla sitter i kammaren sin

Folksong - ballad

1 Hilla lil - la sit - ter i kam - ma - ren sin. In - gen vet min sorg u - tan
 2 Brått så kom då bud för Drott - nin - gen in. In - gen vet min sorg u - tan
 3 Drott - nin - gen ax - la - de kap - pan blå. In - gen vet min sorg u - tan
 4 Drottnin gen slog Hil - la på blek - blom - mand' kind. In - gen vet min sorg u - tan
 5 "Nådi - ga drott - ning, I slån mig ej så hårt!" In - gen vet min sorg u - tan
 6 Hilda lil - la klap - par på hy - en - det blå. In - gen vet min sorg u - tan
 7 "Nådi - ga Drott - ning, I sät - ten Er här ner," In - gen vet min sorg u - tan
 8 "Medan jag var i min kära fa - ders gård," In - gen vet min sorg u - tan

Gud. Hon fäl - ler så mån - gen tår up - på kind. Den le - ver al - drig till, som
 Gud. Stolts Hilda lil - la syr så vilt i söm - nen sin. Den le - ver al - drig till, som
 Gud. Så mån - de hon till stolts Hilla lil - la gå. Den le - ver al - drig till, som
 Gud. Så blo - det det stank på skarla - ka - net fint. Den le - ver al - drig till, som
 Gud. "Jag är Ko - nungs dot - ter så - väl som E - ders nåd." Den le - ver al - drig till, som
 Gud. "Och lys - ter min Drott - ning att vila här - up - på!" Den le - ver al - drig till, som
 Gud. "Att jag må för - tälja mina sor - ger för Er." Den le - ver al - drig till, som
 Gud. "Sju ridda - re mig dag - ligen vak - ta - de på." Den le - ver al - drig till, som

jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 9 "Min fa - der han höll mig så he - der - lig."
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 10 "Den e - na het - te her - tig Mag - nus."
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 11 Den an - dra het - te hertig Hil - le - brand,"
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 12 Och det var med her - tig Hil - le - e - brand,"
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 13 "Och Hil - lebrand sadla - de sin gån - ga - re grå,"
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 14 Och när som vi kom - mo till ro - sen - de - lund,"
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 15 Han som - na' en blund allt ut - i mitt sköt."
 jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 16 "O Hil - lebrand, Hil - lebrand, sov in - te nu!"

In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Två rid - da - re dag - li - gen tjän - te mig." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. Han vil - le mig på ä - ran mig be - slå." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Var ko - nun - gens son av En - ge - e - land." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Med ho - nom så mån - de jag fly ut - av land." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Så lyfte han stolts Hil - la lilla där - up - på." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Där lyste her - tig Hil - lebrand vi - la en stund." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Han sov där en sömn så ljuv - lig och söt." Den
 In - gen vet min sorg u - tan Gud. "Jag hö - rer min fa - der och mina brö - der sju." Den

le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 17 "O
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 18 "Hille -
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 19 "Han
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 20 "Så
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 21 "Hille -
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 22 "Och
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 24 "Min
 le - ver al - drig till, som jag kan kla - ga mi - na sor - ger. 25 "Och

